

INFORMACJA DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA.

TEMAT:	PROJEKT INSTALACJI KLIMATYZACJI W BUDYNKU URZĘDU MIASTA W KĘDZIERZYNIE-KOŻŁU /PIWNICA, PARTER I PIĘTRO/.
OBIEKT:	BUDYNEK URZĘDU MIASTA
KOB	XII
ADRES:	ADRES: KĘDZIERZYN- KOŻŁE UL. PIRAMOWICZA 32 JEDNOSTKA EWIDENCYJNA: KĘDZIERZYN- KOŻŁE OBREB EWIDENCYJNY: KOŻŁE NR DZIAŁEK: 1846
INWESTOR:	NAZWA: GMINA KĘDZIERZYN- KOŻŁE ADRES: 47- 200 KĘDZIERZYN- KOŻŁE UL. PIRAMOWICZA 32
Stadium dokumentacji:	INFORMACJA DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA.
Projektant:	mgr inż arch. Beata Domińczyk- Łyśniewska
JEDNOSTKA PROJEKTOWA:	NAZWA: PRACOWNIA PROJEKTOWA “PROJEKT STUDIO 2000” ADRES: 45-052 OPOLE UL. OLESKA 10/7
Data opracowania:	31 STYCZEŃ 2020 R.

I. ZAKRES ROBÓT

PRZEDMIOTEM INWESTYCJI JEST: PROJEKT INSTALACJI KLIMATYZACJI W BUDYNKU URZĘDU MIASTA W KĘDZIERZYNIE-KOŹLU /PIWNICA, PARTER I PIĘTRO/. UL. PIRAMOWICZA 32 nr działki 1846

II. KOLEJNOŚĆ WYKONYWANYCH ROBÓT

- demontaż fragmentów istniejących sufitów podwieszanych
- wykonanie instalacji klimatyzacji
- wykonanie zabudowy instalacji klimatyzacji z płyt GKF
- rozebranie istniejącej kostki granitowej w miejscu central
- wykonanie fundamentu pod centrale klimatyzacyjne
- przywrócenie fragmentu parkingu z kostki granitowej
- wykonanie ogrodzenia proj. central.

II. WYKAZ ISTNIEJĄCYCH OBIEKTÓW BUDOWLANYCH

Istniejący budynek UM zlokalizowany jest przy ul. Piramowicza 32, jest budynkiem wolnostojącym, wykorzystywanym na potrzeby Urzędu Miasta Kędzierzyna- Koźla. Zbudowany w latach 1909-1910 w stylu eklektycznym. Murowany ze skromnym detalem architektonicznym. Założony na planie zbliżonym do litery „C”, trójkondygnacyjny (trzecia kondygnacja to współczesna nadbudowa), podpiwniczony, kryty stropodachem. Dominantę architektoniczną fasady stanowi czterokolumnowy portyk umieszczony w nieznacznym ryzalicie środkowym. Kolumny w typie toskańskim dźwigają uproszczone belkowanie, na którym ażurowa balustrada balkonu. W osiach okiennych pomiędzy I a II kondygnacją, w części środkowej płyciny z dekoracją festonową, w ryzalitach bocznych z przedstawieniami figuralnymi. Budynek pierwotnie posiadał wysoki dach mansardowy kryty dachówką ceramiczną, z lukarnami i półszczytami nad ryzalitami bocznymi oraz szczytami pełnymi w ryzalitach środkowych. W I połowie lat 70-tych XX w. zlikwidowano dach i nadbudowano III kondygnację. Po przebudowie w 2010 r budynek uzyskał formę pierwotną z dachem mansardowym krytym dachówką ceramiczną.

Obiekt podlega ścisłej ochronie konserwatorskiej na mocy wpisu do rejestru zabytków nr 23/2003.

Rzeźba terenu

Teren wokół budynku jest zróżnicowany wysokościowo , ze znacznymi spadkami w kierunku północno-wschodnim. Nawierzchnie ulic przyległych asfaltowe, chodniki z płyt betonowych. Teren od strony północno-zachodniej jest zagospodarowany jako parking dla samochodów osobowych. Pozostała część terenu to zieleni wysoka i niska. W bezpośrednim otoczeniu części dobudowanej – windy zlokalizowane są agregaty do klimatyzacji. Miejsce, gdzie zlokalizowane są agregaty zostało wydzielone i ogrodzone systemowym ogrodzeniem panelowym.

III. WSKAZANIE ELEMENTÓW ZAGOSPODAROWANIA TERENU, KTÓRE MOGĄ STWARZAĆ ZAGROŻENIE BEZPIECZEŃSTWA I ZDROWIA LUDZI

Elementy stwarzające zagrożenie to:

- kable podziemne, energetyczne niskiego napięcia i telekomunikacyjne
- istniejąca droga wewnętrzna- dojazdowa
- składowanie materiałów na terenie placu budowy

1 Zagospodarowanie terenu budowy

Zagospodarowanie terenu budowy wykonuje się przed rozpoczęciem robót budowlanych, co najmniej w zakresie:

- a) ogrodzenia terenu i wyznaczenia stref niebezpiecznych,

Teren budowy lub robót powinien być w miarę potrzeby ogrodzony lub skutecznie zabezpieczony przed osobami postronnymi. Wysokość ogrodzenia powinna wynosić, co najmniej 1,5 m.

Dla pojazdów używanych w trakcie wykonywania robót budowlanych należy wyznaczyć i oznakować miejsca postojowe na terenie budowy.

Przejścia i strefy niebezpieczne powinny być oświetlone i oznakowane znakami ostrzegawczymi lub znakami zakazu.

Na terenie budowy powinny być wyznaczone oznakowane, utwardzone i odwodnione miejsca do składania materiałów i wyrobów.

Składowiska materiałów, wyrobów i urządzeń technicznych należy wykonać w sposób wykluczający możliwość wywrócenia, zsunęcia, rozsunięcia się lub spadnięcia składowanych wyrobów i urządzeń.

Materiały drobnicowe powinny być ułożone w stosy o wysokości nie większej niż 2,0 m, a stosy materiałów workowanych ułożone w warstwach krzyżowo do wysokości nieprzekraczającej 10 – warstw.

Opieranie składowanych materiałów lub wyrobów o płoty, słupy napowietrznych linii elektroenergetycznych, konstrukcje wsporcze sieci trakcyjnej lub ściany obiektu budowlanego jest zabronione.

Wchodzenie i schodzenie ze stosu utworzonego ze składowanych materiałów lub wyrobów jest dopuszczalne przy użyciu drabiny lub schodów.

Teren budowy powinien być wyposażony w sprzęt niezbędny do gaszenia pożarów, który powinien być regularnie sprawdzany, konserwowany i uzupełniany, zgodnie z wymaganiami producentów i przepisów przeciwpożarowych.

Ilość i rozmieszczenie gaśnic przenośnych powinno być zgodne z wymaganiami przepisów przeciwpożarowych.

IV. PRZEWIDYWANE ZAGROŻENIA WYSTĘPUJĄCE PODCZAS REALIZACJI ROBÓT BUDOWLANYCH OKREŚLAJĄCE SKALĘ I RODZAJE ZAGROŻEŃ ORAZ MIEJSCE I CZAS ICH WYSTĘPOWANIA.

4.1 Maszyny i urządzenia techniczne użytkowane na placu budowy

Zagrożenia występujące przy wykonywaniu robót budowlanych przy użyciu maszyn i urządzeń technicznych:

- pochwycenie kończyny górnej lub kończyny dolnej przez napęd (brak pełnej osłony napędu),
- potrącenie pracownika lub osoby postronnej łyżką koparki przy wykonywaniu robót na placu budowy lub w miejscu dostępnym dla osób postronnych (brak wyгородzenia strefy niebezpiecznej).

Maszyny i inne urządzenia techniczne oraz narzędzia zmechanizowane powinny być montowane, eksploatowane i obsługiwane zgodnie z instrukcją producenta oraz spełniać wymagania określone w przepisach dotyczących systemu oceny zgodności.

Maszyny i inne urządzenia techniczne, podlegające dozorowi technicznemu, mogą być używane na terenie budowy tylko wówczas, jeżeli wystawiono dokumenty uprawniające do ich eksploatacji.

Wykonawca, użytkujący maszyny i inne urządzenia techniczne, niepodlegające dozorowi technicznemu, powinien udostępnić organom kontroli dokumentację techniczną – ruchową lub instrukcję obsługi tych maszyn lub urządzeń.

Operatorzy lub maszyniści żurawi, maszyn budowlanych, kierowcy wózków i innych maszyn o napędzie silnikowym powinni posiadać wymagane kwalifikacje.

Stanowiska pracy operatorów maszyn lub innych urządzeń technicznych, które nie posiadają kabin, powinny być:

- zadaszone i zabezpieczone przed spadającymi przedmiotami,
- osłonięte w okresie zimowym.

4.2 Praca na wysokości

W czasie wykonywania prac rozbiórkowych jak i w czasie budowania nowych elementów obiektu: wznoszenia ścian, wylewania stropów, schodów, remontu pokrycia dachowego wraz z częściową wymianą więźby dachowej i innych elementów budowlanych powstaje zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi ze względu na pracę na wysokości.

V. INSTRUKTAŻ PRACOWNIKÓW PRZED PRZYSTĄPIENIEM DO REALIZACJI ROBÓT SZCZEGÓLNIE NIEBEZPIECZNYCH

Szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach robotniczych, przeprowadza się jako:

- szkolenie wstępne,
- szkolenie okresowe.

Szkolenia te przeprowadzane są w oparciu o programy poszczególnych rodzajów szkolenia.

Szkolenia wstępne ogólne („instruktaż ogólny”) przechodzą wszyscy nowo zatrudniani pracownicy przed dopuszczeniem do wykonywania pracy.

Obejmuje ono zapoznanie pracowników z podstawowymi przepisami bhp zawartymi w Kodeksie pracy, w układach zbiorowych pracy i regulaminach pracy, zasadami bhp obowiązującymi w danym zakładzie pracy oraz zasadami udzielania pierwszej pomocy.

Szkolenie wstępne na stanowisku pracy („Instruktaż stanowiskowy”) powinien zapoznać pracowników z zagrożeniami występującymi na określonym stanowisku pracy, sposobami ochrony przed zagrożeniami, oraz metodami bezpiecznego wykonywania pracy na tym stanowisku.

Pracownicy przed przystąpieniem do pracy, powinni być zapoznani z ryzykiem zawodowym związanym z pracą na danym stanowisku pracy.

Fakt odbycia przez pracownika szkolenia wstępnego ogólnego, szkolenia wstępnego na stanowisku pracy oraz zapoznania z ryzykiem zawodowym, powinien być potwierdzony przez pracownika na piśmie oraz odnotowany w aktach osobowych pracownika.

Szkolenia wstępne podstawowe w zakresie bhp, powinny być przeprowadzone w okresie nie dłuższym niż 6 – miesięcy od rozpoczęcia pracy na określonym stanowisku pracy.

Szkolenia okresowe w zakresie bhp dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach robotniczych, powinny być przeprowadzane w formie instruktażu nie rzadziej niż raz na 3 – lata, a na stanowiskach pracy, na których występują szczególne zagrożenia dla zdrowia lub życia oraz zagrożenia wypadkowe – nie rzadziej niż raz w roku.

Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach operatorów żurawi, maszyn budowlanych i innych maszyn o napędzie silnikowym powinni posiadać wymagane kwalifikacje.

Powyższy wymóg nie dotyczy betoniarek z silnikami elektrycznymi jednofazowymi oraz silnikami trójfazowymi o mocy do 1 KW.

Na placu budowy powinny być udostępnione pracownikom do stałego korzystania, aktualne instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy dotyczące:

- wykonywania prac związanych z zagrożeniami wypadkowymi lub zagrożeniami zdrowia pracowników,
- obsługi maszyn i innych urządzeń technicznych,
- postępowania z materiałami szkodliwymi dla zdrowia i niebezpiecznymi,
- udzielania pierwszej pomocy.

W/w instrukcje powinny określać czynności do wykonywania przed rozpoczęciem danej pracy, zasady i sposoby bezpiecznego wykonywania danej pracy, czynności do wykonywania po jej zakończeniu oraz zasady postępowania w sytuacjach awaryjnych stwarzających zagrożenia dla życia lub zdrowia pracowników.

Nie wolno dopuścić pracownika do pracy, do której wykonywania nie posiada wymaganych kwalifikacji lub potrzebnych umiejętności, a także dostatecznej znajomości przepisów oraz zasad BHP.

Bezpośredni nadzór nad bezpieczeństwem i higieną pracy na stanowiskach pracy sprawują odpowiednio kierownik budowy (kierownik robót) oraz mistrz budowlany, stosownie do zakresu obowiązków.

VI.ŚRODKI TECHNICZNE I ORGANIZACYJNE ZAPOBIEGAJĄCE

NIEBEZPIECZEŃSTWOM WYNIKAJĄCYM Z WYKONYWANIA ROBÓT

BUDOWLANYCH.

Bezpośredni nadzór nad bezpieczeństwem i higieną pracy na stanowiskach pracy sprawują odpowiednio kierownik budowy (kierownik robót) oraz mistrz budowlany, stosownie do zakresu obowiązków.

Nieprzestrzeganie przepisów bhp na placu budowy prowadzi do powstania bezpośrednich zagrożeń dla życia lub zdrowia pracowników.

6.1. Wydzielenie i oznakowanie miejsca prowadzenia robót

Roboty będą prowadzone głównie w ulicach i placach stanowiących drogi gminne. Prowadzić je zgodnie z zatwierdzoną „Organizacją ruchu na czas wykonania robót”. Ponadto organizacje ruchu należy prowadzić zgodnie z;

„Instrukcja oznakowania robót prowadzonych w pasie drogowym” Monitor Polski nr 24 poz. 184 z dnia 6.06.1990 r.

Załącznikiem do ww. „instrukcji „Typowe projekty oznakowania i zabezpieczenia robót prowadzonych w pasie drogowych”

Rozporządzeniem Ministra Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z 21.06.1999 r, w sprawie znaków i sygnałów drogowych.

Prawem o ruchu drogowym

Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 27. 07, 1999r w sprawie szczegółowych warunków zarządzania ruchem na drogach.

Wykopy zabezpieczyć, oznakować i oświetlić teren. Na dojazdach i dojazdach do posesji, nad wykopami zastosować kładki dla pieszych i mostki przejazdowe. Stosować właściwe zejścia do wykopu dla pracowników

6.2 Przechowywanie i przemieszczanie materiałów na terenie budowy.

Materiały dostarczać bezpośrednio do miejsca wbudowania. W przypadku okresowego przechowywania, wydzielić zapiece budowy zabezpieczone przed dostaniem się osób przypadkowych.

Materiały transportować i składować zgodnie z instrukcją producenta i specyfikacją techniczną wykonania robót. Transport wewnętrzny prowadzić w oparciu o pojazd samochodowy z przyczepą i dźwig. Zapewnić środki transportu mające odpowiedni certyfikat bezpieczeństwa oraz uprawnione osoby obsługujące sprzęt.

6.3. Zapobieganie niebezpieczeństwom wynikającym z wykonywania robót budowlanych w strefach szczególnego zagrożenia.

Przystępujący do pracy winni posiadać odzież ochronną i sprzęt ochrony osobistej.

Wszystkie czynności związane z wejściem do studzienek kanalizacyjnych, powinny być wykonywane

co najmniej w zespołach trzyosobowych z udziałem mistrza (1 osoba pracująca i 2 osoby

asekurujące).

Przed zejściem do zbiornika-studni należy opróżnić go ze ścieków i przewietrzyć za pomocą przewoźnego agregatu wentylacyjnego, zapewniającego 10-krotną wymianę powietrza na godzinę. Przewietrzony zbiornik należy sprawdzić na zawartość szkodliwych gazów, za pomocą wykrywacza gazów lub lampki Daryego.

Schodzący pracownik musi być wyposażony w szelki z linką i asekurowany z zewnątrz. Powinien posiadać przy sobie urządzenia do wykrywania i sygnalizacji obecności gazu oraz zapaloną lampkę oświetleniową.

Dodatkowo powinien posiadać zapasową tatarkę kieszonkową. Do oświetlenia kanałów używać hermetycznie zamkniętych lamp akumulacyjnych o napięciu do 24 V lub latarek kieszonkowych. Używanie otwartego ognia jest zabronione. Wejście do zbiornika pompowni i studzienek winno spełniać formalne wymogi określone w § 57. 2.3. Dz. U. 96. poz. 437. i w art. 226 KP. dotyczące oceny ryzyka.

W razie wypadku należy udzielić poszkodowanemu pierwszej pomocy i wezwać pogotowie lekarskie.

Wyposażenie pracowników pracujących na wysokości:

sprzęt ratunkowy, szelki i liny bezpieczeństwa,

drabina typu strażackiego z hakiem o odpowiedniej długości

apteczka z podręcznymi środkami opatrunkowymi, obsługiwana przez przeszkolonego pracownika

-hełmy ochronne.

6.4. Zapobieganie niebezpieczeństwom wynikającym z wykonywania robót budowlanych na wysokości.

Przy wykonywaniu robót montażowych oraz na wysokości zarówno projektanci jak i wykonawcy specjalną uwagę powinni zwrócić na zapewnienie odpowiednich warunków bezpieczeństwa pracy, gdyż roboty te należą do najbardziej niebezpiecznych robót budowlanych. Roboty montażowe oraz na wysokości stanowią trudny i skomplikowany technologiczny proces roboczy w wysokim stopniu zmechanizowany; ponadto występują w nim znaczne ciężary i rozmiary montowanych elementów, a praca odbywa się nieraz na dużych wysokościach, dochodzących do kilkuset metrów (np. przy montażu masztów radiowych, wież itp.).

Sposobem zapobiegania wypadkom jest:

znajomość ze strony robotników prawidłowego przebiegu procesu technologicznego, stosowanie właściwych maszyn i urządzeń montażowych oraz prawidłowe ich użytkowanie, prawidłowe podwieszenie i zamocowanie podnoszonych elementów, stosowanie urządzeń zabezpieczających i ochronnych w czasie montażu,

stosowanie się załogi i kierownictwa do obowiązujących przepisów bezpieczeństwa pracy przy robotach montażowych i pracach na znacznej wysokości.

W związku z tym wykonywanie robót montażowych należy zabezpieczyć przede wszystkim przed możliwościami występowania wypadków powstałych z wymienionych przyczyn.

Warunkiem właściwego zorganizowania pracy przy robotach montażowych jest poznanie i całkowite opanowanie procesu technologicznego tych robót i to zarówno przez kierownictwo, jak i przez wszystkich członków załogi roboczej.

Podstawa prawna opracowania:

- ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (t. jedn. Dz.U. z 1998 r. Nr 21 poz.94 z późn.zm.)
- art.21 „a” ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz.U. z 2000 r. Nr 106 poz.1126 z późn.zm.)
- ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz.U.Nr 122 poz.1321 z późn.zm.)
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 27 sierpnia 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz szczegółowego zakresu rodzajów

robót budowlanych, stwarzających zagrożenia bezpieczeństwa i zdrowia ludzi (Dz.U. Nr 151 poz.1256)

- rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie szczególnych zasad szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz.U.Nr62 poz. 285)
- rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie rodzajów prac wymagających szczególnej sprawności psychofizycznej (Dz.U.Nr 62 poz. 287)
- rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie rodzajów prac, które powinny być wykonywane przez co najmniej dwie osoby (Dz.U.Nr 62 poz. 288)
- rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 29 maja 1996 r. w sprawie uprawnień rzeczoznawców do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy, zasad opiniowania projektów budowlanych, w których przewiduje się pomieszczenia pracy oraz trybu powoływania członków Komisji Kwalifikacyjnej do Oceny Kandydatów na Rzeczoznawców (Dz.U.Nr 62 poz. 290)
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie profilaktycznych posiłków i napojów (Dz.U.Nr 60 poz. 278)
- rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz.U.Nr 129 poz. 844 z póź.zm.)
- rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2000 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas eksploatacji maszyn i innych urządzeń technicznych do robót ziemnych, budowlanych i drogowych (Dz.U.Nr 118 poz. 1263)
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów urządzeń technicznych podlegających dozorowi technicznemu (Dz.U.Nr 120 poz. 1021)
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz.U.Nr 47 poz. 401).

Opracowała arch. Beata Domińczyk- Łyśniewska